

Народът е предупреден

Ключов стих: „И така, сине човешки, Аз те поставих страж на дома Израилев; затова, когато чуеш слово от устата Ми, предупреди ги от Мое име.“
Езекиил 33:7

Избрани стихове:
Езекиил 33:7-20

Някои хора са склонни да разглеждат книгата на Езекиил през призмата на новостта. В резултат на това са написани книги, в които се предполага, че пророкът е описал среща с посетители от друга планета. [Това не е мнението на редакционната колегия на списанието.] Други се интересуват от апокалиптичния сценарий, включващ нахлуващите сили, идентифицирани като „Гог ... от Магог“. (Езекиил 38:2). Тази орда атакува Израел, предизвиквайки битката при Армагедон. Напредвайки към последните глави на Езекиил, намираме обещанието за нов храм и намеци за идващата слава на Хилядолетието.

Тези теми са от голям интерес за изучаващите Библията, но е добре да се има предвид и друго ниво на учението „ “ в тази увлекателна книга. Този урок е да бъдем отговорни. Да бъдем бдителни и верни стражи. Гледайте за безопасността и духовното благоденствие на Божия народ. Християните ще постъпят добре, ако подражават на Езекиил в това отношение. С нашите действия нека отговорим на вечния въпрос, поставен в Битие 4:9: „Аз ли съм пазач на брата си?“, с категорично „Да, аз съм”.

Нашият ключов стих потвърждава предишната задача, възложена на Езекиил от Господа, да бъде страж. Към тази задача Бог е добавил: „Когато кажа на нечестивия: „Ти със сигурност ще умреш“, а ти не го предупредиш, нито говориш, за да предупредиш нечестивия от нечестивия му път, за да спасиш живота му, същият нечестив човек ще умре в беззаконието си; но кръвта му ще потърся от твоята ръка. Но ако предупредиш нечестивия и той не се обърне от нечестията си, нито от нечестивия си път, той ще умре в беззаконието си; но ти си спасил душата си. ... Обаче, ако предупредиш праведния, че праведният не трябва да съгрешава, и той не съгреша, той със сигурност ще живее, защото е

приел предупреждението; и ти ще си спасил душата си.“ Езекиил 3:18-21

Ние не препоръчваме да се месим в живота на другите хора, а по-скоро да ги пастирстваме и възпитаваме. Павел предупреждава: „Затова, ако има някаква утеха в Христа, ако има някаква утеха в любовта, ако има някакво общение в Духа, ако има някаква любов и милост, изпълнете моята радост, като бъдете единомислени, като имате една и съща любов, като бъдете единомодушни, единомислени. Нищо да не правите от егоистична амбиция или суета, но с смирение нека всеки счита другите за по-добри от себе си. Нека всеки от вас се грижи не само за собствените си интереси, но и за интересите на другите.“ Филипяни 2:1-4

Действайки като стражи, ние сме съзнателни за нашите библейски граници. Исус Христос е главата на църквата. Ние сме просто съработници с Него, стремящи се да следваме Неговото учение, че този, който желае да бъде велик в Божиите очи, трябва да бъде слуга. (Матей 23:11; Йоан 13:14-16). Петър мъдро съветва: „Пасете Божието стадо, което е сред вас, като надзиратели, не от принуда, а доброволно, не за нечестна печалба, а с

готовност; не като господари над поверените ви, а като пример за стадото.“ 1 Петрово 5:2,3

В крайна сметка Бог даде на Езекиил думите и видението да пасе Израил. Нека да бъде така и с нас. Докато проявяваме бдителност, нека помним: „Ако Господ не съгради къщата, напразно се трудят строителите. Ако Господ не пази града, напразно бдят стражарите.“ Псалми 127:1